

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದಕಡೆ ಸರ್ಕಾರವು ಕೆಲಸವಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಟಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ.ಎ. ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಉಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಡೆಯದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು 6 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಟಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ.ಎ. ಕ್ಲೈಮ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ 4 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರವಾಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದರು.

Mr. CHAIRMAN.—Question Hour is over.

Members' Representation

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಧಾರವಾಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 8 ದಿವಸಗಳಿಂದ ನಲ್ಲಗಳು ಬಂದ್ ಆಗಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೈತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ 12 ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಸರಬರಾಜನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂಸು ಬಡವಾಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರು ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ 4-6 ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬಾವಿಗಳಿದ್ದವು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ನಲ್ಲಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಾವಿಯ ನೀರನ್ನು ಯಾರೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದೆ, ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಳಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ದನಗಳಿಗೂ ಸಹ ನೀರು ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಕಾರ್-ಅಟೆನ್ಷನ್-ನೋಟೀಸ್ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರ ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಈಗ ತಾನೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

SUPPLEMENTARY AND ADDITIONAL DEMANDS FOR GRANTS FOR 1967-68

(Presentation)

Sri H. R. ABDUL GAFFAR (Deputy Minister for Finance).—On behalf of the Minister for Finance, Planning, Commerce and Industries I present the statement showing the Schedule for Supplementary and Additional Demands for Grants for the year 1967-68 (Third Instalment) as required under article 205 of the Constitution of India.

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69

General Discussion

(Debate Continued)

†SRI VENKANAGOUDA SIDDANAGOUDA (Local Authorities' Constituency).—Sir, in the course of my speech yesterday, I was referring to the statement made by the Hon'ble Finance Minister regarding

(SRI VENKANAGOUDA SIDDANGOUDA)

setting up of a Planning Board for the State. Sir, in this connection, I had a little bit of thinking over the composition of this Planning Board. I want to suggest certain sectors from the public to be represented on the Planning Board. It is a very good gesture that our dynamic Finance Minister has made by suggesting the forming of a Planning Board for the State. In this respect I want to suggest to the Government that the Planning Board to be constituted for the State should consist of the various interests such as representatives of Agriculture, Industries, Labour, etc. Dr. Paranjapai has stated in his book on Public Administration, that the need for comprehensive planning on a careful appraisal of the resources and objective analysis of all the relative economic factors has become imperative. Sir, we have completed three successive plans, and we are on the verge of forming the Fourth Plan. It is the proud privilege of Mysoreans that Sir M. Visveswaraya was the pioneer who had prepared a plan with the object of doubling the national income in the year 1934. In this context, I want the Mysoreans and Mysore Government again to become the pioneer in constituting the Board which will be the model to be followed by other States.

SRI J. B. MALLARADHYA (Legislative Assembly Constituency)—I am sorry Mysore has lost that privilege. There are other States which have formed Planning Boards. In 1961 I suggested it and if they had formed this Board then they would have led the field.

SRI VENKANGOUDA SIDDANAGOUDA.—I want the Government to consider the various sectors which are interested in national development while constituting this Board. I do not want to elaborate much. There are well-informed people to think over it. I want that this Board should not be dominated by so-called experts or official experts of the Government either at the Centre or in the State. It must consist of people's representatives who understand the aspirations of the people and who are aware of the local situations and local demands. They may not necessarily be legislators; they must be knowledgeable persons in the public. Though I have got the greatest regard and respect for the wisdom of our officers, I feel that they are far away in thinking about the interest of the country. I therefore caution the Government that the Planning Board should necessarily consist of representatives of the people and knowledgeable people. Sir, with these words, I just pass on to the next subject and I want to take some relevant facts under agriculture.

Sir, I feel that the development of agriculture in our State does not seem to be planned development. It is the same case in the entire country and we find at certain stages surplus and deficiencies in the same sector. To quote one example, we started taking up the high yielding variety of seed production by the so called progressive farmers. We started this programme in 1962 and in the year 1966-67, there is

surplus production of hybrid jowar seed. If it is properly planned, why should there be any surplus? It is not only with the Government it is with the farmers also, who have produced it at a cost of Rs. 1000 per acre. That seed cannot be used for commercial purpose. Sir, in this context, I should like to suggest that it is very vital that a subject like agriculture which is the backbone of industry of our State as well as of this country, should be taken into consideration while making the Fourth Plan. I would suggest only three things: First of all, there must be a survey team to conduct soil survey, survey of the climatic conditions, survey of the cropping patterns that are existing in the State now and in view of the irrigation resources, tank irrigation, well irrigation.....

SRI V. SRINIVASA SHETTY (Graduates' Constituency). — We produced in the year 1965-67 surplus hybrid jowar seeds.

SRI VENKANGOU DA SIDDANAGOU DA — This year also, it is surplus. Sir, I was saying that for agricultural planning, there are three or four factors which should be taken into consideration. I want these factors to be kept in view and study teams should be set up at the district level and State level, and the results of their study should be taken into consideration while preparing the Fourth Plan. You must also consider what type of land is there, what type of crops are grown, what is the suitability of climate, and whether any changes can be brought about in view of the application of modern science and scientific knowledge. It is on the basis of these facts obtaining on the farmer's field that the plan should be drawn, not on the basis of *ad hoc* resources materials and men. That is not planning. Let me suggest to the Hon'ble Minister for Education and agriculture, that the distribution of resources, and capital by way of men and material is not planning. Planning should start from the field.

3-45 P.M.

Sir, in regard to the food problem, there is this levy system and the so-called price support policy which is a mockery of any economic theory. I am very sorry that we are tackling these problems on a piece meal basis. Whenever there is a shortage in the market, we take up levy measures. Whenever there is a fall in the agricultural prices, we say we will give price support. This piece-meal policy is not sound. Instead of that, I suggest stabilisation of prices in a scientific and practical way by keeping the interest of the producer as well as the consumer at the proper remunerative level. In this context, I suggest that the Government should consider the setting up of a board or corporation which will help in the stabilisation of prices and keeping price levels in the market regarding agricultural produce which are used not only by the consuming public but also by way of raw-materials in various industries. This is not only going to help agriculturists but also industrialists manufacturing things like vanaspathi, and even textile products. I want the State Government to take initiative to become pioneers in

(SRI VENKANGOU DA SIDDANAGOU DA)

experimenting a policy of stabilisation in the State. Sir, our Hon'ble Minister for Public Works is here. I want to make one very earnest suggestion to him.

Just now he was replying during question hour that there is surplus power produced in the State. I am at a loss to understand why more and more funds are to be spent on projects designed to produce more hydel-power—for instance Makedata scheme, Kalinadi scheme. What is the fun in investing thousands and lakhs in undertaking power projects when we are already having surplus power with us. I therefore very earnestly appeal to the P.W. Minister rather to invest the available money on the Upper-Krishna Valley Project. We are all proud to visit the Nagarjuna Sagar and we are crying hoarse about that project. What is the effort we have made in utilising the allotted waters of Krishna? Let us make a beginning. Let us complete the Upper Krishna Valley Project and if there is dearth for water, then we shall raise our voice on Krishna Water. After all, the Andhra people also are our brethren. We need not unnecessarily raise our voice against them. In this context, I appeal to the Minister for Agriculture and Minister for Public Works that hereafter they should not invest any more money on producing power, but they should divert the available funds on irrigation projects. If you improve irrigation, we can increase our food crops. That is my humble suggestion.

Regarding prohibition Sir, I have got a word to say. Now our Government under the guidance of our Finance Minister who is in charge of Excise have boldly come forward to relax prohibition. This will to some extent check illicit distillation and consumption of injurious liquors. What next? He has suggested the appointment of Temperance Committees. I want the Government to guard the honour of the public. These liquor shops should not be allowed in areas where respectable people reside. We have no objection to anybody drinking to quench his thirst to the full, but the police must be cautioned to see that a drunken man does not misbehave and cause annoyance to the public. This could be done if the Home Minister takes interest and issues instructions to the police accordingly.

As regards land revenue, the Government have taken a good decision in postponing the abolition of land revenue. They were contemplating to impose agricultural income tax to the inconvenience and exploitation of illiterate farmers. We have no objection to taxing the agriculturists, but let the illiterate agriculturists not be put to unnecessary harassment and exploitation by the officers of Government.

As regards the public sector industries in Mysore State, the Government are very complacent towards them and they are very kind to the officers in charge of the public sector industries. When we are thinking of taxing the agriculturists, this is nothing but exploitation of the agriculturists just to feed these officers in charge of public sector

industries. I come from an area where there was a very good British administration. There if an officer was found to be incompetent, undesirable or inefficient, he was not transferred to another place but he was immediately reverted. But under the present administration there is no punishment or demotion and that is why the officers behave in their own fashion and seek transfers or the Government only force them to go on transfer to another place instead of punishing them for their misbehaviour and inefficiency. The public sector should be a model of efficiency for the private sector to follow. But what happens is that in the public sector, there is inefficiency in administration and consequently it is running at a loss. In the face of this we have to bend our head before the private sector which is prospering and making good profits. In this context I appeal to the Government to see that hereafter they manage the public sector industries in such a way that they are run on no loss no profit basis so that at least we will be saving them from loss which has to be borne by the State Exchequer.

One word more about the Malaprabha project which is expected to come into being in about 2 or 3 years. I want the Agriculture Minister to see that the lands are prepared by the farmers to take the water and go into production. If necessary, loans may be advanced by the Land Development Bank or by co-operative societies to enable the farmers to prepare the lands ready to receive the water immediately water becomes available in the channel. Now we take 5 years to complete our irrigation project. Then another 5 years are taken to prepare the land to receive the water and then it will take another 2 or 3 year to receive the benefit of the water. This is not the way to work. In view of the Malaprabha irrigation project coming up shortly, I would request the Agriculture Minister to see that lands are got prepared to receive water.

Then, Sir, I understand that the Bharath Earth Movers Limited are throwing a lot of material like iron and steel as scrap because they cannot manufacture small machinery. I understand that they have applied for a licence to the Central Government for manufacture of small farm tractors on the Japanese and Czechoslovakian models. I request the State Government to follow up this matter with the Central Government and see that licence for the manufacture of small farm tractors and power tillers is issued to the Bharath Earth Movers so that our Mysore State will get these tractors at a very cheap rate, if possible at a concession rate.

Lastly, Sir, our public administration is getting more and more demoralised and our officers are going astray. There is no control exercised over these officers who are trying to drive a wedge between parties and parties and between people and people in the same party. This is not good. The officers are expected to discharge their duties in accordance with the rules. If they dabble in politics and try to divide and rule, then they should be brought to book and whenever reports are received against them from responsible persons, whether they be legislators or non-legislators, the concerned Minister should take serious note

(SRI VENKANAGOUDA SIDDANGOUDA)

of it and check these undesirable activities of these officers. Otherwise our democracy will suffer very badly.

With these words I feel that I did not have enough time for my speech. However, I have tried to cover as many points as possible within the time allotted to me. I once again thank the Chair for the time allotted to me.

†ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ನಂದೀಶ್ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾದಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, 1968-69ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ತಿಬಿಡು ಸರ್ವಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೇರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 27 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸೇರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಈಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ರಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯಿತ್ತವೂ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡುವಾಗ ರಾರಿ ವಿಜಂಟುಗಳು ಇಲ್ಲರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಗೋ ರಾರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ರಾರಿ ಡೆಲಿವರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರಾರಿಗೆ 200-250 ರಂಚಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಸೇರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸೋಮವಾರ ಹಾಗೂ ಗುರುವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡಲು ಕೆಲವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ವರಮಾನ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ಅವರಿಗೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ವರಮಾನ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ.

Mr. CHAIRMAN.—The member will continue afterwards the House will now rise and will meet again after half-an-hour.

The House rose at Four of the Clock to re-assemble at Thirty Minutes past Four of the Clock.

The House reassembled at Thirty-Five Minutes past Four of the Clock

[Mr. DEPUTY CHAIRMAN in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ನಂದೀಶ್.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳವರೇ, ಈ ಮೊದಲು ನಾನು ಸೇರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಲೆಕ್ಕ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಪಿ ಒಂದು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಒಂದು ಕಾಪಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಮೂಲು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಚದ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮುಖ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಿ. ಎ.

ಪಾಸು ಆದವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಐದನೇ ಫಾರ್ಮ್‌ವರೆಗೆ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಬಿ. ಎ. ಆದವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬಿ. ಎ. ಪಾಸು ಆದವರು ಬರೆದ ಪತ್ರ ನಾನು ಹರಿದು ಹಾಕಿ ಬೇರೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನದ ಕ್ರಮ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸ್ಕೋರ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಕೋರ್‌ಗಳ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಡಿ. ಸಿ. ಅವರು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ನೋಟು ಕೆಲಸ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಇಲ್ಲ. ಕಂಠಿರವ ಸ್ಟೇಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಫುಟ್ ಬಾಲ್ ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಸ್ಕೋರ್‌ಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಳದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸ ಬೇಕು. ತುಮಕೂರು ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಳ. ಇಲ್ಲಿ 15,000 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಳದ ಮೈದಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಹೊರದ ಸಲ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಟೇಡಿಯಂವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಯವರು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಮಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಸವರಗೂ ಸಹಾಯ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಟಪಾಟಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೋರ್‌ಗಳ ಫಂಡ್ ಹೆಚ್ಚು ಶೇಖರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮೈದಾನವೇ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಕಂಠಿ ಅವರು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಟಪಾಟಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳೇನಿವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಖಾಸಗಿಯವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹುಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈಚೆ ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ತುಮಕೂರು ಎಂಪ್ಲೆಸ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ 8-10 ಕೊಠಡಿಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ 900-1000 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ 80-90 ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೀಗಾದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಖಾಯಂ ಆದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕಡೆಯೂ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಭಾವವಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1964-65ರಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. 1967ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಆಗಿ ಮಳೆ ಇಲ್ಲ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ ಮಾತ್ರ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗಿದೆ. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಳೆ ಹೋಗಿ ನಾರ್ಕಾಣಿ, ಎರಡಾಣಿ ಬೆಳೆ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಕಂದಾಯ ವಾಪ್ಪಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊರದ ವರ್ಷ ಬಹಳ ಜನ ವಲಸೆ ಹೋದರು, ತಾಳಿ ಕೂಡ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ಬಂದು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ನಂದೀಶ್)

ಫುಟ್ ಪಾತ್ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಅಕಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಸಡೆಯುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಹನಕ್ಕೆ 16ರಿಂದ 20 ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿಯವರು 50-60 ಮೈಲಿ ಬಸ್ ಓಡಿಸಿದರೆ 30 ರೂಪಾಯಿ ಕರೆಕ್ಷನ್ up and down ತರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಬಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಡ್ಕರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಪೆಡ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್‌ಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅದು ನಿಜ ಎಂದು ಕಂಡ್ಕರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಬಸ್ ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಸರ್ಕಲ್ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕಾದಾಗ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನಿಗೆ 8 ಅಂಶ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಟಿಕೆಟ್ ಹರಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಬಸ್‌ಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಈ ರೀತಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಾಸರಿ 15-20 ರೂಪಾಯಿ; ಒಂದೊಂದು ಸಲ ನೂರು ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಲುಕ್ಕಾನಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಚೆಂಕ್ ಇರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸಿಗೆ 16-20 ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರಿದ್ದರೆ, ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕೊಂದು ಜನ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಗಾರರರುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಕಷಾಪಿನಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವಾಗ ಹೊಸಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಓಡೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಾಕದೆ, ಹಳೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿ ಹೊಸವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಒಂದು ಫಾಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ತುಮಕೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಫಾಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಅಲ್ಲ, ಲೈಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಲೈಟುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ಆಗುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷುರಿ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಚನ್ ಹಾಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ತುಮಕೂರಿಗೆ ಇತರ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ 2 ರೂಪಾಯಿ 60 ಪೈಸೆ ಇದ್ದರೆ ಲಕ್ಷುರಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ 60 ಪೈಸೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಖಾಸಗಿಯವರು ಇಟ್ಟಿರುವ ಲಕ್ಷುರಿ ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

4-45 P.M.

ಅನು ತ್ರೆಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತುಮಕೂರು ಅನುತ್ರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್, ಇ.ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು 'ಕೊಡೋದು ಮೂರು ಕಾನು, ಕೊಣಿತುಂಬ ಹಾಸು'. ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ನನಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದರು. ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು! ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ. ನಮ್ಮಂಥವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಒಂನೊಂದು ವರ್ಷವೂ ಒಂದೊಂದು ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ತುಮಕೂರು ಅನುತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಬುರೆನ್ಸ್ ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಏನಾದರೂ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯ ಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಫಂತೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ.

ಬೌರಿಂಗ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪರೊಬ್ಬರು, ತಿಪಟೂರಿನವರು ಒಂದು ಖಾಯಿರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬೇಕಾಯಿತು. ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಫಿಲಂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್ ಫಿಲಂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಫೋಟೋ ಇಲ್ಲದೆ ಖಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈತನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತು, ಆತನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿದ್ದ ರಾಮರಾಯರಿಗೆ ಆತ ಬೇಕಾದವನಾಗಿದ್ದ. ಆತ ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಹಿಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಕುಲಗಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಆತ ವೆಲ್ಲೂರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋದ. ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ಇದೆ. ದುಡ್ಡಿದಾರವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಡವರ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎರೆಕ್ಕಿನಿಟಿ ಜಾನ್, ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲ. ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಪಂಪ್ ಹಾಕಿಸಲು ಕೇಳಿದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ಕಂಬಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಆದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಜನ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಜನ ಉಪವಾಸ ಸಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೂಲಿಯಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಭೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾವಿ ತೆಗೆದು ಮೇಲೆ ಎರೆಕ್ಕಿನಿಟಿ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಇರಾಖೆಯಿಲ್ಲ ಪಂಪುಸಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಕರೆಂಟನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಣವೆಲ್ಲದೆ ತರುವುದು, ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳವನ್ನು ಈಗ ನರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆ, 20 ರಿಂದ 30 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಬೆಂಟ್ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಹಾಕಬಹುದು, ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಬತ್ತ ನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿದವರಿಗೆ 5 ಮೂಟೆ ಬತ್ತ ಕೊಡ ಬರಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯಿಂದ ಈ ಬೀಜ ತಂದು ಕಾಲು ಎಕರೆಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ಮೂಟೆ ಕೊಡ ಬರಲಿಲ್ಲ. 40-50 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ 30 ಕ್ವಿಂಟಾರಾದರೂ ಬರಬೇಡವೇ! ಹೋದ ಸಲ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಾಯಿತು, ಕ್ಷಮಿಸಿ ಎಂದು ಇರಾಖೆಯವರು ಒಪ್ಪೆ ಮಾಡಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಇರಾಖೆಯವರು ನರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬಡವರ ಗತಿಯೇನು! ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಷ್ಕರಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ತುಮಕೂರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಏನುಕೂಲಿವೂ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಚೀಫ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂಸು ಬಡವಾಯಿತು ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಚೀಫ್ ಆಫೀಸರು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ನರಬರಾಯಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಹೊಲವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇದೆ, ಆಕ್ಟ್ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕು, ಚೀಫ್ ಆಫೀಸರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ ನಂಬಂಧವಿಟ್ಟು ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪೊಲೀಸರು ಇರಾಖೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 4-1-1968 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಘಾತವಾಯಿತು, ನನ್ನ ತಂಗಿ ಗಂಡ ಶಿವರಾತ್ರಿಸ್ವರ ಕಾರೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ನಂದೀಶ್)

ಇರುವಾತ ಅಜಘಾತಕ್ಕಿಡಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಆ ದಿನ ನಾನು ಊರಿನಲ್ಲರಲ್ಲ ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. 11 ನೆಯ ತಾರೀಖು ಬಂದೆ. ರಾತ್ರಿ 9 ಗಂಟೆಯಮೇಲೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಭಾವಮೈದ ಸ್ತೋಟನಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದು ಯಾರೋ ಪೇಟೆಯವರು ವೇಷಾರು ಬೈಕ್‌ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರು ಸ್ತೋಟನಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಸ್ತೋಟರಿಗೆ ಡ್ಯಾಷ್ ಹೊಡೆದರು. ಸ್ತೋಟರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಭಾವಮೈದ ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ರಾರಿ ಅಲ್ಪ ಪಾಸಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನನ್ನ ಭಾವಮೈದ ನನಮೇಲೆ ಹರಿಯಿತು. ಆತನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ರಾರಿ ಹರಿದುದರಿಂದ ಆತ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ. 11ನೆಯ ತಾರೀಖು ನಾನು ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಣ್ಣನವರು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಪೋಲೀಸು ಸ್ಪೆಷಲ್ ನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡರಾಗಿ ಇನ್ನೂ ರಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಸ್.ಪಿ. ಯವರನ್ನು ಸಹ ಕೇಳಿದೆ, ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ಈವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೇನು ಹಾಕಿಲ್ಲ. 800 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರುವ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಗತಿಯೇ ಹೀಗಾದರೆ ಬಡವರ ಗತಿಯೇನು? ಗೃಹ ಸಚಿವರಿಗೂ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದೆ; ಅವರದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. 12ನೆಯ ತಾರೀಖು ಹೇಳಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ರಾರಿ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದರೆನು ಹೇಳುವುದು? ಈ ರೀತಿ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಲೀಸಿನವರು ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಚೆಕ್ ಮಾಡಿ 5 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ದಾಖನಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನೋಡಿದಂತೆ ಹಣ ರಾರಿಯವರಿಂದ ಪಡೆಯುವುದುಂಟು. ನಾನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ರಾರಿಯಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ರಾರಿಗಳವರಿಗೆ ಕಿರುಕಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರಾರಿ ಎಲ್ಲೂ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ.

ರೋಕೋಪಮೋಗಿ ಇರಾಖೆಗೆ ಈ ಸಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸದಿಗಳಿಲ್ಲ, ಅದು ಬರಗಾಲ ಪ್ರದೇಶವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕರೆ, ಪಿಕ್‌ಪ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, in view of the fact that Hon'ble Ministers would require one and a half hours for the reply and since there are some other members who are to participate in the debate, we may as well have the reply tomorrow.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—In that case, no day will be allotted for non-official business.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Finance and Industries).—Tomorrow, besides the conclusion of the General Discussion of the Budget, there are two other items on the agenda viz. discussion on the Supplementary Demands and consideration of the Appropriation Bill. All those items will have to be finished.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—Tomorrow after the reply to the General Discussion Supplementary Demands will be taken and on Monday the Vote on Account and the Appropriation Bill will be taken up.

Sri C. S. BALAKRISHNA GOWDA (Legislative Assembly Constituency).—Our right to have the Non-Official Day should not be curtailed; it should be given in this session itself.

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—It was agreed that the non-official resolutions will be dropped.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—If the hon. Members insist upon non-official day, then I will call upon the Government to reply today itself. Anyway, I call upon Sri Vankaji Rao to speak.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಜಿರಾವ್ (ನಾಮ ನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಪರಿಷತ್, ಬಹಳ ಜನ ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಕೈರಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಏಜೆಂಟರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಸ್ಪೀಂಜಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. 9-10 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1970-71ರ ಒಳಗೆ 9-10 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಎರಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಿಂದಲೂ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ, ಈಗ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾನೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಂದರೆ ಎನ್. ಜಿ. ಇ. ಎಫ್. ಪ್ರೋಸೆಸಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಸ್ಕಾಂಡರ್ ಆಯರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಏನೇ ಅವುಗಳ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ 69-70 ರಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 70-71ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 9 ರಿಂದ 10 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೆಂಕೋ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷೇಪಣಾರ್ಹವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಡಿದರು, ರೆಂಕೋ ಕಾರ್ಖಾನೆ 4-5 ವರ್ಷದಿಂದ 40 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಗ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಈಗ ರಾನ್ ಆಗು ವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗವರ್ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರ ಲೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಪಾಲಿಸಿ. 11 ಜನ ರೆಂಕೋ ದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಖಾಖರನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು 80 ಸಾವಿರದಿಂದ 1 ಲಕ್ಷದವರೆಗೂ ಖಾಖರ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಸಾಧಾರಣ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹೋಗಿ 5 ಲಕ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒವರ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ರೆಸಿಪ್ಸ್ ಬರ್ಡ್ ಅಪ್ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಟಾಪ್ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾವುದಾದರೂ ರಾಧ ಬರತಕ್ಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಲುಕ್ರಾನಾಗತಕ್ಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಗೆ ಟ್ಯಾಗ್ ಆನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ಕಾಮರ್ಸ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನೆಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಲ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರಾಧ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿರಿಸಿ ರಿಟೇಟ್ ಪಡೆಯಲು ಆನುಕೂಲ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಟೀಲರವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಗವರ್ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. 67 ರಿಂದ ಅವು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾನೇಷನ್ ಸ್ಪೀಂಜಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿವೆ, ಯಾವಾಗ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಮೇಲೆ ಯೇರ್ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಟಾಪ್ ಆಯರ್ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ 9-10 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಆನ್ಮವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಆ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್‌ನ್ನು ಬಾಸಗೀ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು 2-3 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಈಗ ಕೇಸರೀವಾರ್ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮೊದಲು 1956 ರಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಫೈನಾನ್ಸ್‌ಮಿಯರ್ ಕಾಲ್ಮೋರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ 20-25 ಲಕ್ಷ ಸಾಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸಿ ಆ ವಿಕ್ರಮವಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ದಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಹಂಚತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಡೆಲ್ಲಾಲ ಆಯೋಧ್ಯ ಮಿಲ್ಸ್ ಎಂದು ಒಂದು ಮಿಲ್ಲತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ 18 (ಎ) ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಇವರು 1960-61 ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದರು. ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಧ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದರು. ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಧ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಸೇಕಡ 6 ರಿಂದ 18 ವರೆಗೂ ದಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೇ ಆ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿಲ್ಸ್‌ನ್ನು 1961-62 ರಲ್ಲಿ ಅದು ಇವರ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿಯಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎರ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಚರಾವ್)

ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ರಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಹೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ಖಾಸಗೀ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪು ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಡಾ|| ಬಂದಿಗೊಡರು ಟಾಟಾ ಫಿನ್ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್‌ವೆಂಚರ್ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಡಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಜನರ ರಿಂಸೆಪ್ಷನ್ ಇತ್ತು. ಅದೇ ಟಾಟಾ ಫಿನ್ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹಿಂದೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಈಗ ಆ ಜನರ ರಿಂಸೆಪ್ಷನ್ ಮುಗಿದು ರಾಭದಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ 1933-34 ರಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಗ ರೈತರನ್ನಾ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಆಗ ಜನರ ಕೈಲ ದುಡ್ಡೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒವರ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಇತ್ತು. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಆಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇತ್ತು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನ್‌ಷನ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಪರ್ ಎಲ್ಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರಾಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸೇತ್‌ಪೇಟೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಹೇಪರ್ ಮಿಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾಲನ ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರದವರು ಅಲ್ಲಿ ಒರಾಿಗೆ ಅವರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೇಪರ್ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಹೈತ್ಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅದು 15-20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ ಹೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಧಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಹೇಪರ್ ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರದವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ವಾದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದುವೇಳೆ ಹೇಪರ್ ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತಂತೆಯೇ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಅಬ್ಸರ್ವ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ದೂಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಪೋಲಿಸ್ ಲೀನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಜಾಯಿಂಟ್‌ವೆಂಚರ್ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ ಅಂಡರ್‌ರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮರ್ರಾರಾಧ್ಯ. —ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಅಂಡರ್‌ರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಚರಾವ್. —ನಮ್ಮ ಹೇಪರ್ ಮಿಲ್‌ಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರಗತಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಅವು ನಡೆಯತಕ್ಕ ರೀತಿ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ ಆದಳಿತ, ಅಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ವಾತಾವರಣ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ ಎಂಜಿ ಅವರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೋನನ್ನು ಫೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹಣ ಬಂದು ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. 1937-38 ರಿಂದ 1943-44 ವರೆಗೆ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮರ್ರಾರಾಧ್ಯರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ subscribe ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ತಾವು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಆಗಿನ ವಾತಾವರಣ ಏನಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ಕಾರ್ಪೆಲ್ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಇದನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹರಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಜಾಸ್ತಿ ದುಡ್ಡಿದೆ. ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಅಸಿಟೇಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಹಿಂದೆಯೂ ಇತ್ತು, ಈಗಲೂ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಇದೊಂದೇ. ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡದೆ ಅದನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹರಡಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವವು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡ ಬಾರದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಈ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮರೆತು ನಡೆದರೆ ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ 1970-71ರ ವೇಳೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಮುಂದು ವರಿಯುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡದಾಯ ಕೆಳಗೆ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಫ್ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಫ್ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಪೆಷಲೈಸೆಡ್ ಜಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ಆ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಂಡರ್‌ಲೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹೊಸಬರು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಲೋನ್ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾಲವನ್ನು ಪ್ರೋಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಷೇರುಗಳ ಬೆರೆ ಸಾಕಾಂತ್ಯ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಳೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಚೊಬ್ಬಾಕೋ ಕಂಪನಿಯ ಷೇರುಗಳ ಬೆರೆ ಬಹಳ ಇಳಿ ಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಈ ವರ್ಷ ಅದು ಶೇಕಡ 4 ರಿಂದ 10 ರವರೆಗೂ ಡಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ರಾಫ್ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಷೇರ್ ಬೆರೆ ಇಳಿಯದಂತೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಸ್ಕಾರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ಮೇರೆ ನಾನು ಭಾಷಣಮಾಡಲು ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ತಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಈ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಅಭಿನಂದನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ ಉಳಿತಾಯ ಹಾಗೂ ಮಿತವ್ಯಯ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದು, ಪ್ರಥಮತಃ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು. ಇದರೊಳಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳು ಇರಬಹುದು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಬಂದೀಗೌಡರು ಎಷ್ಟೋ ದೋಷಗಳಿವೆ, ಸರಿಯಾದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಯ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ಈ ಸಲ ಮುಖವಾಪ್ ಆಯವ್ಯಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವು ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡದಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯೂ ಕಾಣದಿರಬಹುದು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ

(ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿ)

ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಏಕರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಅದುವರೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಹನೆಯಿಂದ ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೂನತೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮುಂದು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಆಮು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ಉಂಟು. ಸಾಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾವು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಾದರೂ ಬೇಕು. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ, ಮಿತಿಮೀರಿ ಸಾಲಮಾಡುವುದು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಣ ಸಾಲ ಪಡೆದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಅದು ಅನುಪ್ರೋದಕ್ಷವು ಕೆಲಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಬರ್ಚಾದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಯೋಜನೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುವುದಾದುದರಿಂದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಧುವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ, ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಇರಾಸೆಗಳಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಎಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನ ವಾದ ಇದೆ. 'ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ' ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಜೆಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಜರ್ಮನ್ ಜಪಾನ್, ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಇತರ ಯಾವುದೇ ದೇಶಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಸಿಗುವ ಸಲಿಬ್ಬ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅರ್ಜಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಸಾಲದ ಹೊರೆ 12 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಮಿತಿಮೀರಿ ಸಾಲ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಂಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಸಾಲಮಾಡುವುದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಗಾಗಲೀ, ಅದು ಬಾಸಗಿ ಯಾಗಿಯೇ ಇರಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ನೋಡಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ರೈತರಲ್ಲೂ ಈ ಸಾಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಸಾಲ, ಬಾವಿ ತೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ—ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಅದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೋಜನೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನಕನಾಥ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಒರಿಸ್ಸಾ ಎಸ್.ಮೇಟ್ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿತ್ತು. ಅದು 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕೆಯಾದುದು. ಇವತ್ತು ಅದು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆ ಯೋಜನೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶ 4 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಬರ್ಚು ಕೇವಲ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಪಡೆದಂಥ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಡು ತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿಬಿ ಅವರೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುವಾಡಿ ಮಾಡಿದ ಈ ಯೋಜನೆ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ಮನೆ ಮಗಳಿಗೆ ಕುಸಿಮೆಬಿದ್ದು, ತಾವೇ ಕಂಚುತ್ತ್ಯ ಬಿದ್ದಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಪುನಃ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುವಾಡಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಲದ ನೀತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಜಾಣತನವೇ ನೀತಿಯೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು, 10 ಸಾವಿರ, 20 ಸಾವಿರ, 30 ಸಾವಿರ, ಹೀಗೆ ಅವನಲ್ಲದಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬಹುದು. ಅದು ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರೆಸೋರ್ಸಸ್ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ನಮಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಇಕನಾಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಡಾಂಭಿಕವಾಗಿ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು. ವಿವಾಹ ಕೇವಲ ಪ್ರೆಸ್ಟೀಜ್ ಎಂದು ಡಾಂಭಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಖರ್ಚು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆ, ನೀರಾವರಿ ಶಾಖೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಖೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಣದ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿ, ಹಣದ ವಿನಿಯೋಗ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ನಾವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಗಳು ಆಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಇನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಗಳು ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ನಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣದ ಉಪಯೋಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಇದರಿಂದಲೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ಪಡೆದರೂ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ 23 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ 23 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಏನಿದೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರ್ಸನ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕದ ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಫಸ್ಟ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಅಥವಾ ಲಾಸ್ಟ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನಸ್ಕೂಮರ್ಸ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಲೇವಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆ ಬರುವುದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯ ಆಕ್ಸಾಯ್ ಸಂಬಂಧ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಆಕ್ಸಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆಯೆಂದು. ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆದಾಯದ ಮೂಲ ಈ ಆಕ್ಸಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಟೌನ್, ಪಟ್ಟಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ, ಟೌನ್, ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಆಕ್ಸಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿ)

ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಿಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನ್ಯೂಸೆನ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಗೆ ತೆರಬೇಕಾದರೆ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದೂರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೂರಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆರಬೇಕಾದರೆ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಏಜೆಂಟ್ ಮೇಲೂ ಆಕ್ಟಾಯ್ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಆಕ್ಟಾಯ್ ಈ ಎರಡರ ನೀತಿಗಳೂ ಒಂದೇ ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುಗಳ ಬೆರೆಗಳೂ ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಮಾನನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಇರಲಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಇರಲಿ, ಸಿಟಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಇರಲಿ ಅವುಗಳ ಜ್ಯೂರಿಸ್‌ಡಕ್ಷನ್‌ಗೆ ತಂದರೆ 2 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ 3 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಫರ್ಮ್‌ಜೆಡ್ ಮೇಲೆ 2 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆ ಏರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅಪಾರಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆರೆಗಳು ಏರುವುದೆಲ್ಲ ಹೊರತು ಬೆರೆಗಳು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಗುವುದು ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿ. ಈ ಆಕ್ಟಾಯ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಒಂದು ನ್ಯೂಸೆನ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾಚ್ಛಿನ್ತಿಕ್ಸ್ ಏರಿ “ಜಗ್ಗರಿ” ಎಂದು ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಣನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೈಜವಾದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನೈಜವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಮಂಡಿಸಿ ದಂತಹ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರೇ ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸ್ವತಃ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇವೆ, ದೋಷಗಳಿವೆ. ಆದರೂ ಇದು ರಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ತಪ್ಪು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಸ್ವೀಡನ್, ಯೋಜನೆಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪರಾಧಿತ್ವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ವಿಂಡೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇವಲ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆ 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಕೇವಲ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಶಃ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾಂಥಾದ್ದು ಇರಬೇಕು. ನಾನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಲೀಸಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಲೀಸಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರದ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು

ಕೂಡ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ಮಂಡೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಇದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸೋರ್ಸ್ಸ್ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಸ್ಟೇಷನ್ ರೋನ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರಯಾಸ ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಜಾಗೃತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 13-14 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ನಿರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಸ್ಟೇಷನ್ ರೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಆದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪೊಟೆನ್ಷಿಯಾಲಟಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಆಲ್ಬರ್ಟ್‌ನೇಟಿವ್ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕುಳ್ಳು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ಕೆರೆಗಳು ಪಿಕಪ್‌ಗಳು ಅಪೆಕಟ್‌ಗಳು ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ, 20 ಸಾವಿರ, 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಪಿಕಪ್‌ಗಳು ಅಪೆಕಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ 3 ಸಾವಿರ, 4 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪೊಟೆನ್ಷಿಯಾಲಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇರಾಖೆಗೆ ಕೇವಲ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹಣ ಪತಕ್ಕೆ ಸಾಲುತ್ಪದೆ! 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ಮಂಡೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಒದಗಿಸಿದರೂ ಸಹ ಮುಗಿಸಲು 10 ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕೇವಲ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸ ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿಕ್-ಅಪ್‌ಗಳನ್ನು, ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪೊಟೆನ್ಷಿಯಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೇವಲ 8 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಅದೇ ಅಂಥ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 33 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇದೆ, ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 36 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇದೆ.

SRI VENKANA GOUDA SIDDANA GOUDA.—The Hon'ble Member was making a suggestion that Upper Krishna Valley project may be taken up even by raising special loan to meet the expenditure to some extent. May I take it that in addition to the farmers who are interested in the development of irrigation contributing to the project, it will be possible to take loans from scheduled banks who are interested in helping the development of agriculture?

SRI VISWANATHA SWAMY.—Definitely. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ವಿಧಾನದಿಂದಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪಶ್ಯಕ್ತವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ಮಂಡೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಪೆಡೊರ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರು ಸಹ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ವಿಸ್ತೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಂತೂ ಸ್ಟೇಷನ್ ರೋನ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲಿ, ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇನ್ಯಾವುದೇ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಇದೆ. ಹಣ ಪಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿ)

ಮಾಡಿ ನೋಡಲ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೂ ಸಹ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀರ್‌ಪಾಂಚನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾವೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಕಾಯಿದೆ ನಾವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ನಿರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ರೈತರು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ 200ರಿಂದ 300 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರ್ಚು ಆದರೂ ಸರಿಯೆ, ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಿಬೆಂಚರ್ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಆಗಲೇ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮುಖಾಂತರದಿಂದರಾದರೂ ಸರಿಯೇ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಕೋಆಪರೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ನಿರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 218 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇದೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಒಂದು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ, ಆದಳತ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಕೋಆಪರೇಷನ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಎರಿಕ್ಷನ್ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂಥ ಒಂದು ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ನಡೆಯುವುದು ನಾವು ಪತ್ರಗಳ ಸ್ಕೂಟಿಯಾದ ಮೇರೆ, ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ಬೇಕಾದರೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಿಳಿಸಿದ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ನಾಮಪತ್ರವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ಕೂಟಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬೇಕಾದವರು ತಮ್ಮ ನಾಮಪತ್ರವನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಕೆಲವರ ನಾಮಪತ್ರಗಳು ಸ್ಕೂಟಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಬಿಡಹುದು. ಆಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರುವವರೇ ಆರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಇವರೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರುಗಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಕೆಲಸ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚುನಾವಣಾ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಜನರಲ್ ಎರಿಕ್ಷನ್‌ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ಕೂಟಿ ನಂತರ ವಿತ್‌ಡ್ರಾಯರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯಿದೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಸಮರ್ಪಕವಾದಂಥ ಕೆಲಸಗಳು ಈ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ, ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಕ್ರಾಂತಿ ನಡೆದಿವೆಯೆಂದು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಹವ್ಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ನಂತಹ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಬೀಜಗಳು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ

ಸಂಘಗಳವರು ಹುಳ ಬದ್ಧತೆ ಹ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬೆಳೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಬಂತು. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ಎಂದಿನಂತರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎರಾ ರೀತಿಯ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಮೇಡ್, ಜೋಳ, ಸಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ತಂಗನಿಯಾಕ ವೇರ್ಟಿಯ ಶೇಂಗಾವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರು ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯವರು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ 3 ವರ್ಷ ಹಿಂದೆಯೇ ಐ.ಆರ್.8. ಭತ್ತವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ತಂದು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ರೈತರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೊದಲು ರಾಗಿಯನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೆತ್ತನೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ರೈತರು ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ರಾಗಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಯುಲ್ಟ್ರಾಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುವಾನ ಪಡೆದವನೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 25 ಕ್ವಿಂಟರ್ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸಹಾಯ ದೊರಕದಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಪೆನ್ಸಿಪೈಡ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರೊಳಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುವ ದಾದರೆ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಕಾಟನ್, ಶುಗರ್, ಮತ್ತು ಭತ್ತ ಇವು ಮೂರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿವೆ. ಕಾಟನ್ ಉದ್ಯಮ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಒಂದು ಮಿಲಿ ಸ್ಟಾಪ್ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಮಿಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 16 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇರಿಗೇಟೆಡ್ ಶುಗರ್ ಕೇನ್ ಎರಿಯಾ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೊದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಯನ್ನು ಸ್ಟಾಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿನ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡದೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರಿಗೆ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಶೋ ಕಾನ್ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದೇ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಗೌರಿಬದನೂರಿಗೆ ವರ್ಗ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಗಾವತಿ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಆಗುವುದು ಬಹಳ ಆತ್ಮವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಖಾಸಗಿ ವತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಎಕ್ಸೋ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ರಾಜಧಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ದುಡ್ಡನ್ನು ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಮುಂದೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಲೋನು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಲೋನ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಆಗ್ಸ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಗ್ಸ್ಟ್ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ 22ರ ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 30-40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ರೈತನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಸ್ಟಾಂಪ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಆಗ್ಸ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಎನಾಯಿತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ನೋಟಿಫಿಕೇಶನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು

(ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿ)

ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರೆಕ್ಕಿ ಸಿಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಲವಾರು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಟಗಟ್ಟರೆ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಎಚ್.ಪಿ. ಎರೆಕ್ಕಿ ಸಿಟಿ ಒದಗಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪಾಲಂಟರಿ ಸಾಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎರೆಕ್ಕಿ ಸಿಟಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು, ಹೇಳುವುದರಿಂದ, ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೈತನಿಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಷರತ್ತು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉದ್ಯಮದ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲುಗಳು ನಿಗುತ್ತವೆ, ಆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ಸರ್ವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇಲ್ಲದೆ ಉದ್ಯಮ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ನೋಡಿ, ಈ ಒಂದು ಉದ್ಯಮದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಉದ್ಯಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಂಗಾವತಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಮಿರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಅದರಿಂದ ಹಸ್ಟ್ ಏನು ಇದೆ, ಅದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ಸಾಧನವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಹಸ್ಟ್ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನುಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಸ್ಟನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಈ ರೈಸ್ ಮಿರ್ ಕೂಡ ಒಂದು ನ್ಯೂಸೆನ್ಸ್ ಆಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ 10-12 ರೈಸ್ ಮಿಲ್‌ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲೂ ಹೊರಗಟ್ಟರೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೂ ಅದು ಗಾಳಿಗೆ ಉರಲಾ ಹರಡಿ ಅದರಿಂದ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಹಾನಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂಕುವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—The House will now adjourn and meet at 9-00 A.M. on 16th March 1968.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Nine of the Clock on Saturday, the 16th March 1968.